



СЛЬОТА Оксана Петрівна (09. 02. 1950, Київ — 09. 09. 2011, там само) — живописець. Дочка [П. Сльоти](#) та [Г. Зорі](#), сестра [О. Сльоти](#), дружина [Миколи](#), мати [Оксани](#) й [Галини](#) Попінових. Заслужений художник України (2009). Членкиня НСХУ (1977). Закінчила Київський художній інститут (1975; викладачі *В. Чеканюк*, *Т. Яблонська*). Основні галузі — тематична картина, портрет, пейзаж, натюрморт. Для творчості С. характерні поетичність і образність вислову, елегійність. Романтичний погляд на світ втілювала на полотні, де натюрморти «розчиняються» в пейзажах, а пейзажі «ховаються» в натюрмортах. Це сприймається не як вигадка, а як призабута казка про райське життя серед розкішних садів, де все прекрасне. Її роботи вирізняються глибинним сенсом і детальним опрацюванням композиції. Від 1980- х рр. працювала у власному оригінальному стилі в символічному напрямку. Учасниця всеукраїнських та всесоюзних мистецьких виставок від 1974. Персональні — у Києві (2001—02, 2020 — родинна,

посмертна). Деякі твори зберігаються в Національному історико-етнографічному заповіднику «Переяслав», Меморіальному музеї-садибі К. Білокур у с. Богданівка, Ставищенському (усі — Київська обл.), Миргородському (Полтавська обл.), Роменському (Сумська обл.), Уманському (Черкаська обл.) краєзнавчих музеях, Київському палаці дітей і юнацтва, зібранні Національного банку України (Київ), Бердянському (Запорізька обл.) та Херсонському художніх музеях, Криворізькому історико-краєзнавчому музеї (Дніпропетровська обл.), Історико-художньому музеї в м. Кадіївка (Луганська обл.), Київському національному музеї (Японія).

Основні твори

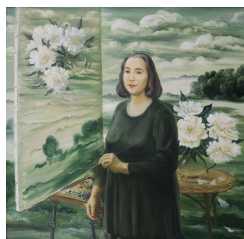
«Хлопчики» (1977), «Автопортрет» (1978, 2001), триптих «Залізобетон» (1981), «Херсонес» (1986), «Калина» (1989), «Чому мені тяжко» (1991), «Присвята К. Білокур» (1992), «Спогади про Форос» (1995), «Листопад» (1998), «Літо», «Н. Матвієнко» (обидва — 2000), «В. Цибулька», «Іриси» (обидва — 2001), «О. Білозір» (2002), «Південний натюрморт» (2004), «На березі Сули» (2006), «Осінній урожай» (2007), «Калинова осінь», «Кримський натюрморт», «Кримські легенди», «Над ранковим туманом» (усі — 2008), «Ранок над Сулою», «Зимовий сон» (обидва — 2009), «Калина», «Київський натюрморт» (обидва — 2010), «Білий налив», «Помаранчевий вечір» (обидва — 2011).

Рекомендована література

1. Литвин Ю. Сонценосний живопис // Образотворче мистецтво. 2009. № 4;
2. Династія. 100 років у мистецтві: Живопис. Графіка. Плакат. Чеканка. Скульптура. Розпис по шовку. Фотографія. Дизайн. К., 2016.

[О. О. Авраменко](#)

Фотоілюстрації





Бібліографічний опис:

Сльота Оксана Петрівна / О. О. Авраменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883393>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).